

SPES NON CONFUNDIT. Butlla del Papa FRANCESC

Una Paraula d'esperança

4. Sant Pau és molt realista. Sap que la vida està feta d'alegries i de dolors, que l'amor es posa a prova quan augmenten les dificultats i l'esperança sembla esfondrar-se davant del patiment. Amb tot, escriu: «Més encara: fins i tot en les tribulacions trobem motiu de gloriar-nos, perquè sabem que la tribulació engendra paciència; la paciència, virtut provada; la virtut provada, esperança». Per a l'Apòstol, la tribulació i el patiment són les condicions pròpies dels qui anuncien l'Evangeli en contextos d'incomprensió i de persecució. Però en aquestes situacions, enmig de la foscor es percep una llum; es descobreix com el que sosté l'evangelització és la força que brolla de la creu i de la resurrecció de Crist. I això porta a desenvolupar una virtut estretament emparentada amb l'esperança: la *paciència*. Estem acostumats a voler-ho tot i immediatament, en un món on la pressa s'ha convertit en una constant. Ja no es té temps per a trobar-se, i sovint fins i tot en les famílies es fa difícil reunir-se i conversar amb tranquil·litat. La paciència ha estat relegada per la pressa, ocasionant un dany greu a les persones. De fet, ocupen el seu lloc la intolerància, el nerviosisme i a vegades la violència gratuïta, que provoquen insatisfacció i tancament. A més, en l'era de l'*internet*, on l'espai i el temps són suplantats per l'"aquí i ara", la paciència resulta estranya. Si encara fòssim capaços de contemplar la creació amb sorpresa, entendríem com n'és d'essencial la paciència. Esperar el seguir-se de les estacions amb els seus fruits; observar la vida dels animals i els cicles del seu desenvolupament; tenir els ulls senzills de sant Francesc que, al seu *Càntic de les criatures*, escrit fa 800 anys, percebia la creació com una gran família i anomenava el sol "germà" i la lluna "germana". Redescobrir la paciència fa molt bé a un mateix i als altres. Sant Pau recorre amb freqüència a la paciència per a subratllar la importància de la perseverança i de la confiança en allò que Déu ens ha promès, però sobretot testimonia que Déu és pacient amb nosaltres, perquè Ell és «el Déu de qui provenen la constància i el consol». La paciència, que també és fruit de l'Esperit Sant, manté viva l'esperança i la consolida com a virtut i estil de vida. Per tant, aprenuem a demanar amb freqüència la gràcia de la paciència, que és filla de l'esperança i alhora la sosté.

Diumenge, 1 de desembre de 2024. Núm. 784

TEMPS D'ADVENT: DIUMENGE I

«ADVENT: TEMPS D'ESPERANÇA»

Amb el temps d'Advent, comencem un nou any litúrgic. Aquest any (cicle C), ho farem acompanyats de l'evangeli de sant Lluc. Ressonaran també, de nou entre nosaltres, les antigues profecies messiàniques. I tot plegat ens ajudarà a crear un clima d'espera del retorn definitiu del Senyor, a la fi dels temps, mentre ens preparem per a la propera celebració del Nadal, memòria anual de la primera vinguda del Senyor. I quan estem a punt d'iniciar l'Any Jubilar de l'esperança.

Hem escoltat en primer lloc les paraules del profeta Jeremies que anuncien el compliment de les promeses: "*faré néixer a David un plançó bo*". Hi hem respost amb el salm 24, el salm més "típic" de l'advent, demanant al Senyor que ens faci conèixer les seves rutes i que aprenuem els seus camins. Hem sentit que sant Pau demanava al Senyor que faci fermes els nostres cors per al dia de la vinguda del Senyor.

I l'evangeli d'avui, novament amb llenguatge apocalíptic, ens anunciava la fi del món. Però no pas per espantar-nos. Més aviat era una invitació a l'esperança: "*Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats*". Per això la nostra pregària ha de ser: Esperem la vostra vinguda! No tardeu; veniu, Senyor!

Estiguem, doncs, alerta, vigilant, pregant.

Alerta sobre nosaltres mateixos, que sovint som molt crítics amb els altres, i molt condescendents amb les nostres maneres de fer, sovint mediocres, per no dir laxes.

Vigilant que res no ens destorbi d'acollir el Senyor, que ve a nosaltres, no pas amb gran aparatositat, sinó que es fa present prop nostre amb senzillesa, *en cada home i en cada esdeveniment* (com diem en un dels prefacs del temps d'advent).

I **pregant**, ja que l'actitud pròpia de la pregària és la confiança que ens fa mantenir drets davant el Fill de l'home, per pur do de la seva bondat i de la seva misericòrdia.

Maria, la Mare de Déu, ens és el gran model de l'Advent. Ella, la mare que espera el naixement del seu Fill, és model de fe i de confiança, model d'esperança activa, model de vigilància atenta. I sobretot model del qui sap preparar-se per acollir el Senyor, des de la senzillesa i de la humilitat, ensenyant-nos a confiar sempre en la paraula del Senyor. Que ella ens ajudi ja des d'ara, a acollir el Senyor, que ve a nosaltres.■

* * * * *

HIMNE D'ADVENT

Veniu, veniu, oh Emmanuel, sou l'esperança d'Israel,
que en trist exili ací tothora redempció de vós implora.

Exulta! Exulta! Israel, a tu vindrà l'Emmanuel.

Veniu, esclat del nostre hivern, oh Saviesa de l'Etern!
De vostra llum el món fretura per retrobar-vos dalt l'altura.

Veniu, oh Déu i etern Senyor, que al Sinaí, en l'antigor,
la llei pel poble promulgàreu i en majestat us hi mostràreu.

Veniu, oh Vara de Jesè, que sou senyal d'excels poder.
Veniu: que brilla ja el Misteri que ens traurà el jou del captiveri.

Veniu, oh vós, Clau de David, i obriu el cel al cor contrit,
que en tenebrors de mort fa via, tot esperant vostre gran dia.

Veniu, Aurora fulgorant, i dissipeu el trist foscant,
sobre la mort deu-nos victòria per cantar sempre dalt la glòria.

Veniu, oh Rei omnipotent, d'antics oracles compliment.

Veniu, refeu nostra flaqueza, Déu eternal, font de bonesa.

Exulta! Exulta! Israel, a tu vindrà l'Emmanuel. Amén.■

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 30: 18,30: Joan Casadevall Puig

Diumenge, 1: 12,00: Ferran Pérez i Elvira Boluda
18,30: Família Cateura Ribot.

Dilluns, 2: 18,30: Intenció particular

Dimarts, 3: 18,30: Mn. Miquel Barberà i Anglès

Dimecres, 4: 18,30: Intenció particular

Dijous, 5: 18,30: Per les vocacions

Divendres, 6: 18,30: Llorenç Roqueta Davesa

Dissabte, 7: 18,30: Pere Ribas Serra

Diumenge, 8: 12,00: Ferran Pérez i Elvira Boluda
18,30: Pel poble.

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

HAN REBUT EL BAPTISME

Flavio Garcia Zaninelli

Guillem Ricart i Paz